

Sygn. akt V KK 10/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 marca 2015 r.,

sprawy **R. K.**

skazanego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 i 3 kk

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt XVII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 14 marca 2014 r.,

sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł:

I. Oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

II. Zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A.C., Kancelaria Adwokacka w P. 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) w tym 23% należnego podatku VAT za sporządzenie i wniesienie – jako wyznaczony z urzędu obrońca – kasacji na rzecz skazanego;

III. Zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 marca 2014 r., sygn. akt III K [...] Sąd Rejonowy w P. skazał R.K. na karę dwóch miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 i 3 k.k.

W apelacji obrońca oskarżonego podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez przyjęcie, przekraczając swobodną ocenę dowodów, z naruszeniem zasady domniemania niewinności, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że oskarżony R. K. usiłował popełnić przestępstwo oszustwa na szkodę sklepu B. Podnosząc ten zarzut wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt XVII Ka [...] utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku wniósł ustanowiony z urzędu obrońca skazanego. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu „rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez Sąd jednostronnej dowolnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie i uznanie oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu, a tym samym nie rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na korzyść skazanego”. Stawiając taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku sadu I instancji i przekazanie sprawy do rozpoznania temu ostatniemu sądowi.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w P. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście bezzasadna podlegała oddaleniu w trybie z art. 535 § 3 k.p.k. Trzeba przypomnieć na wstępie, że kasacja strony może być skierowana tylko pod adresem sądu odwoławczego (art. 519 k.p.k.), a zatem podstawą zarzutu kasacji winno być rażące naruszenie prawa, którego dopuścił się sąd II instancji w trakcie postępowania odwoławczego. Tymczasem w kasacji obrońcy takich zarzutów nie postawiono, a powtórzono zarzuty, które sformułowano w apelacji. Takie postąpienie w istocie ma służyć ponownej kontroli odwoławczej, a przecież Sąd Najwyższy takiej kontroli nie dokonuje. Przytoczenie zarzutów apelacyjnych może jedynie służyć wykazaniu przez Autora kasacji, iż sąd II instancji z obrazą art.

433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. takich zarzutów nie rozpoznał. Przedstawienie takich zarzutów służy wówczas jedynie wykazaniu uchybienia tym przepisom, a zatem też nie skutkuje ich merytorycznym rozpoznaniem przez Sąd Najwyższy. W uzasadnieniu kasacji ponownie wskazano na te same okoliczności, które stanowiły podstawę zarzutów apelacji nie odnosząc się nawet do stanowiska sądu II instancji, a zatem nie wykazując także uchybień w toku instancyjnej kontroli. Ogólnie zarzut kasacji sprowadza się do zakwestionowania „podtrzymania stanowiska Sądu I instancji” (str. 2 kasacji), bez wykazania jednakże z jakich powodów to stanowisko jest wadliwe. W dalszej części przedstawiono, a ściślej rzecz ujmując, ponowiono argumentację wywiedzioną w apelacji, co dowodzi wprost, że „atakowane” jest stanowisko sądu I instancji, a nie sądu odwoławczego. Skarżący nie dostrzega przy tym, że sąd odwoławczy w sposób bardzo obszerny i wszechstronny odniósł się do zarzutów i argumentów apelacji, o czym przekonuje wywód na stronach 2-7 uzasadnienia wyroku. Ta argumentacja, jej poprawność i zupełność nie została zakwestionowana w kasacji, co czyni ją zupełnie chybioną. Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.